

Altijd frisch en opgewekt ontwaken!

Niet alle vrouwen zijn zoo gelukkig! Hoeveel zijn er niet, die 's morgens bij het opstaan het gevoel hebben of ze veel vermoeider zijn dan bij het naar bed gaan? Ze hebben draainissen, en daarop volgt gewoonlijk een onverdraaglijke hoofdpijn, die soms heel den dag aanhoudt. Is dit ook uw geval, Mevrouw? Maar daar kunt U gemakkelijk aan verhelpen! Neem vlug een poeder van "HET WIT KRUIS", en blijf nog een kwartiertje rustig te bed. Daarna zult U zich heerlijk frisch en verlicht voelen, en in staat zijn uw dagelijksche bezigheden te beginnen.

"HET WIT KRUIS" verjaagt de pijn, en versterkt terzelfdertijd het organisme

HET WIT KRUIS

het kruis over de pijn

POEDERS TABLETTEN CACHETS

DE DOOS VAN 24 POEDERS 11 FR. IN HARD-CELLOPHAAN-KOKER IN ALLUMINIUM KOKER
DE PROEFDOS VAN 4 POEDERS 4 FR. 24 TABLETTEN 11 FR. 12 CACHETS : 6 FR.
DE FAMILIEDOOS VAN 48 POEDERS 20 FR.

IN ALLE APOTHEKEN - LABORATORIA TUYPENS, ST. NIKLAAS-WAAS

HOOFDPUN EN DRAAINISSEN • VERMOEIDHEID EN ZENUWINZINKING • PIJNLIJKE MAANDSTONDEN • GRIEP • RHEUMATISCHE PUNEN

'N ANDERE VOORSTELLING - DEZELFDE SAMENSTELLING

Voor uwe Drukwerken,

FAKTUREN, ENVELOPPEN, ADRES- & VISIETKAARTEN, PROGRAMMAS, WISSELS, MANDATEN, CATALOGEN, MENUS, BRIEFHOOFDEN, BEDANKINGSKAARTEN, DOODSBRIEVEN & DOODS-BEELDEKENS, enz. enz.

AFFICHEN VOOR PRESTELIJKHEDEN

VERKOOPINGEN en andere, en verdere ALLE drukwerken, —

wendt U in volle vertrouwen tot de van ouds gekende drukkerij —

COLLÉE, N. M.
STEENDERPOORT,
TEL. 12 TONGEREN

VERKOOPSTERS

Worden GEVRAAGD voor Hasselt, (Handschoenszaak), goed loon. Zich wenden of schrijven, 10, Melsysstraat, Brussel III.

Verdien thuis 1000 Fr.

per maand beide geslachten. Geen bijzondere kennis noodig. In vrije uren ook goede verdiensten. Gansch 't jaar werk. Schrijf aan Dienst n° 163, Molenstraat, 73, KONTICH.

Studie van Mter Aug. VAN ORMELINGEN
notaris te Tongeren.

Uit ter hand te koop:
GEMEENTE SLUIZE OP JEKER
HUIS met Stallen & Weide
groot in het geheel 1 hect. 42 aren, toebehoorende aan M. Boden-Bellefontaine, te Sluise.

Kantoor van Mter René DELVIGNE
Notaris te Tongeren.

Kapitaal te bekomen
aan uiterst voordelige voorwaarden van 4,25 tot honderd, ter studie van den notaris DELVIGNE, Lubbersteenweg, 12, Tongeren.

Studie van Mter Henri VANDE WIELEN
notaris te Glons. (Tel. Bassenge 515).

GEMEENTE GLONS.
Grote Steenweg van TONGEREN op VISÉ
TE VERKOOPEN
schoonen EIGENDOM
29 aren
Groot en schoon huis, stallen en bijhoorigheden. Boomgaard in volle opbrengst.

TE HUREN
schoonen EIGENDOM
« Het Wit Paard » met grooten stallen en hof, best geschikt voor varkens- en beeste kooplieden.
Zich wenden tot den heer Notaris VAN DER WIELEN te Glons (Tel. n° 515 Glons)

wel vergeten, en Blanche... van Blanche kon hij op den duur misschien wel ke. en houden.

Blanche, zei hij eindelijk, terwijl hij zijn hand zacht op haar schouder leide, wilt ge mijn vrouw worden?

Een oogenblik verdween de kleur uit haar gezicht; haar hart scheen en te houden te knippen. Eindelijk... eindelijk... had hij het dan gezegd:

— Wordt mijn vrouw, Blanche, zei hij vriendelijk, ik zal proberen of ik u gelukkig kan maken.

Zij keek hem met een hartschietelijken blik aan:

— O, Bruce, daar hoeft ge maar zoo weinig voor te doen! Ge weet toch... ge weet toch... ge zijt mijn geluk!

Hij boog zich voorover en kustte haar; zij sloeg haar armen om zijn hals, trok hem naar zich toe en omhelsde hem met stralende oogen. Eindelijk had zij hem dan gewonnen!

Zij was te verstandig om zich nu absoluut zeker van haar zaak te voelen. Zo lang Bruce in Engeland was, zou hij Flora kunnen ontmoeten; er zouden verklaringen kunnen volgen, en alles zou dan voorbij zijn...

Zoo wist zij hem te overtuigen niet haar en in gezelschap van Lord Evrour, een reis naar het vasteland te maken.

— We kunnen dan in Parijs trouwen, Bruce had zij gezegd. Want ik haat Londen! Hij had er in toestemd, zooals hij ook zoo hebben toegestemd, als zij guavaard had naar Timoloktoe te vertrekken; en zoo bevonden zij zich thans in Florence en zou binnen enkele weken hun huwelijks in Parijs voltrokken worden.

Lord Norman wandelde verder door de stille straten en dacht over dit alles met eenige bitterheid na — hij dacht ook aan de gelukkige dagen met Flora...

— En al dien tijd leest zij van Bertie gehouden, dacht hij bitter. Waarom heeft zij mij bedrogen? Waarom is ze niet bij me gekomen en heeft ze niet gezegd: « Bruce, ik houd niet van u, mijn hart is van een ander; ik hou van Bertie » Ik zou

haar dan zonder een enkel hard woord hebben laten gaan en haar de vrijheid hebben teruggegeven.

Plotseine drong door de stilte van den avond en de zware droefheid stiner mijmeringen piano-muziek tot hem door.

Hij zou er niet op gelet hebben, als de wijs niet iets bekende had gehad.

— Hoer. Er begon nu ook een stem te zingen, een zachte, lieve stem. Hij kon de woorden niet dadelijk verstaan, maar de melodie vervulde hem met een vreedende, onverklaarbare ontroering. Kwam het door de klare stilte van deren Florentijnschen nacht die hem omringde? kwam het... Maar... maar waren dat niet de woorden, die Flora had gezongen... voor Bertie... op dien morgen voor de fancy-fair?

Leest en Verspreit "DE POSTRIJDER"

Oude Gazetten
TE KOOP
Drukkerij COLLÉE, Steenderpoort.

KEUKE-MACHEE in zeer goede staat **TE KOOP**. Adres bureau van dit blad.

ZOEKI GIJ ENKERT of NIET, wendt U dan in volle vertrouwen tot Lambert JANS, placeur, St-Truidenstraat, 12, Tongeren. — Tel. 299.

Hij klemde zijn tanden open. Hij verstand het voor een gebaar van woeging en berouw.

— Flora, klomk het zacht, zijt gij het werkelijk? Zijt ge bang van mij?

XXX.

DE SLUIER WORLT OPGELICHT.

Flora liet haar handen weer vallen, en zij schudde het hoofd; zij groote oogen keken hem peinzend en verlegen aan.

— Wilt ge me niet antwoorden? vroeg hij smeekend en hij omkleemde de ijzeren stangen van het hek. Ge behcft niet bang te zijn voor me, Flora...

— Neen, ik ben ook niet bang, fluisterde zij. Hoe... waarom komt ge hier? Verschrikte keek zij om zich heen.

— Ik verblijf in Florence, antwoordde hij met een stem, die van opvinding beede. Ik wist niet...

— Ge wist niet, dat ik hier was, vultoeide zij den zin voor hem, anders zoude ge niet gekomen zijn.

— Neen; anders zou ik niet gekomen zijn. Neen! En toch spijt het me niet, dat ik u ontmoet heb.

Hij klemde zijn tanden open. Hij verstand het voor een gebaar van woeging en berouw.

— Flora, klomk het zacht, zijt gij het werkelijk? Zijt ge bang van mij?

XXX.

DE SLUIER WORLT OPGELICHT.

Flora liet haar handen weer vallen, en zij schudde het hoofd; zij groote oogen keken hem peinzend en verlegen aan.

— Wilt ge me niet antwoorden? vroeg hij smeekend en hij omkleemde de ijzeren stangen van het hek. Ge behcft niet bang te zijn voor me, Flora...

— Neen, ik ben ook niet bang, fluisterde zij. Hoe... waarom komt ge hier? Verschrikte keek zij om zich heen.

— Ik verblijf in Florence, antwoordde hij met een stem, die van opvinding beede. Ik wist niet...

— Ge wist niet, dat ik hier was, vultoeide zij den zin voor hem, anders zoude ge niet gekomen zijn.

— Neen; anders zou ik niet gekomen zijn. Neen! En toch spijt het me niet, dat ik u ontmoet heb.

Twee tranen sprongen in haar oogen en rolden langzaam over haar wang.

— Schrei niet, schrei niet! klomk het snel; het verleden is voorbij. Het... het zijt me... dat ge niet gelukkig zijt. O, u daar zoo te zien staan, en te weten welk een afgond ons scheidt! Flora... Flora, waarom hebt ge dit gedaan?

Verward en angstig keek zij hem aan. — Waarom hebt gij dit gedaan? Waarom hebt ge me niet gezegd... waarom zijt ge niet bij me gekomen en... en... maar om zoo zonder een woord van verklaring heen te gaan! Hoe kondt ge zoo harteloos zijn, Flora?

Zij zag naar hem op, alsof zij haar ooren niet kon gelooven, en bevond bracht zij haar hand naar het voorhoofd.

— Ik begrijp u niet. Waarom spreekt ge zoo... waarom stelt ge mij die vragen? Hoe wreed — terwijl ge zelf zoo hard en harteloos zijt geweest.

— Ik? vroeg hij verbluft. — Pflag me niet noodeloos! smeekte zij. Ge hoeft mij niet te komen zeggen, dat het u spijt; ik wilde u niet zien; ik begon u reeds te vergeten...

— Vergeten? herhaalde hij onstuimig. Maar dacht ge dat ik u kon vergeten? Hoe onrechtvaardig ge me ook behandeld hebt, vergeten kan ik u niet.

— Heb ik u onrechtvaardig behandeld? O, Bruce, Bruce! klomk het smartelijk en wanhopig.

(Wordt voortzette)